

РЕШЕНИЕ

№ 11009

гр. С., 26.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 40 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СВЕТЛОЗАР Д. ДИМИТРОВ

при участието на секретаря ДЕСИСЛАВА ИВ. ПОПОВА
като разгледа докладваното от СВЕТЛОЗАР Д. ДИМИТРОВ Гражданско дело № 20221110156852 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба на Я. Г. П. срещу /фирма/.

Ищецът твърди, че на 24.10.2020г., около 18:20ч., управлявал л. а. „Ауди А4” с рег. № ***** по ул. „Н., гр. С., в посока гр. С., като точно на входа на града бил ударен челно от л. а. „Шкода” с рег. № ***** , управляван от К. Е. К.. Посочва, че ПТП е следствие от поведението на другия водач, който се движил с несъобразена скорост, поради което загубил контрол над автомобила и навлязъл в насрещното платно за движение. По случая било образувано досъдебно производство № 401/2020г. по описа на РУ – С.. Ищецът поддържа, че в резултат от ПТП получил редица увреждания, изразяващи се в разтягане на мекотъканни мускулни и сухожилни анатомични структури в областта на паравертебралната мускулатура на шията и долната част на гърба, контузия на гръдния кош, контузия на двете гривнени стави с оток на меките тъкани, характерно изгаряне от първа-втора степен с охлузване на кожата в областта на дисталната трета на лява предмишница, като всички тези увреждания му причинили болки и страдания. Вследствие от ПТП ищецът претърпял силен стрес, довел до загуба на сън за период от шест месеца, сънуване на кошмари, бълнуване, страх от шофиране, безпокойство и напрежение, промяна в ежедневието, включително в комуникация с близки и приятели и в работен план. Ищецът твърди, че към датата на ПТП за л. а. „Шкода” имало сключена застраховка ГО с ответника, като поканил последния да му заплати обезщетение за претърпените болки и страдания, но същият отказал.

С оглед изложеното, моли за постановяване на решение, с което

ответникът да бъде осъден да му заплати сумата от **20 000лв.**, представляваща обезщетение за претърпените неимуществени вреди в резултат от процесното ПТП, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба до окончателното плащане.

Ответникът е депозирал отговор на исковата молба в законоустановения срок, с който оспорва иска. Оспорва настъпването на ПТП по описания от ищеца начин, неговия механизъм и обстоятелства на настъпване. Твърди, че същото не се дължи на виновно и противоправно поведение на водача на л. а. „Шкода“. Оспорва вида и характера на уврежданията, както и тяхната причинно-следствена връзка със събитието. Поддържа, че ищецът с поведението си е допринесъл за настъпване на произшествието, тъй като към момента на ПТП е бил без поставено обезопасителен колан. Счита, че е налице независимо съизвършителство и съвина между двамата водачи, тъй като ищецът разполагал с възможността да избегне настъпването на удара. Също така, ищецът управлявал автомобила с несъобразена с пътните условия и релеф скорост. Евентуално твърди, че претендираният размер е силно завишен и следва да бъде редуциран.

Съобразно изложеното, моли за отхвърляне на предявения иск.

Съдът, като съобрази събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и обсъди доводите на страните, намира следното:

Предявен за разглеждане е осъдителен иск с правно основание чл. 432 КЗ вр. чл. 45, ал. 1 ЗЗД.

Съгласно чл. 432, ал. 1 КЗ, увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетение пряко от застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" при спазване на изискванията на чл. 380. В чл. 432, ал. 3 КЗ е предвидено, че по застраховка "Гражданска отговорност", която е задължителна, застрахователят отговаря пред увреденото лице и когато застрахованият го е увредил умишлено.

Фактическият състав, от който възниква имуществената отговорност на застрахователя за заплащане на застрахователно обезщетение на увреденото лице, включва следните елементи: застрахованият виновно да е увредил ищеца, като му е причинил имуществени или неимуществени вреди, които да са в пряка причинно-следствена връзка с противоправното поведение на застрахования, и наличие на застрахователно правоотношение, произтичащо от договор за застраховка „Гражданска отговорност“ между делинквента и ответника - застраховател.

По делото не е спорно и е отделено за безспорно между страните с доклада по чл. 146 ГПК, че на 24.10.2020г., около 18:20ч., в гр. С., ул. „Н.“, на входа на града, е настъпило ПТП между л. а. „Ауди“ с рег. № *****, управляван от ищеца, и л. а. „Шкода“ с рег. № *****, управляван от К. Е. К..

Произшествието е посетено на място от служители на МВР, като е съставен констативен протокол за ПТП /л. 15/, който се ползва с материална доказателствена сила за извършени от и пред длъжностното лице действия. В

констативния протокол са посочени участниците, настъпилите увреждания по МПС, както и пострадалите лица, сред които и ищецът, за когото е удостоверено, че се оплаква от болки във врата. Отразените видими щети по автомобилите са: за л. а. „Ауди“ – счупени предна броня, фарове, стъкло на предна лява врата, деформирани преден капак, преден ляв калник и предна лява джанта, отворени въздушни възглавници, а за л.а. „Шкода“ – счупени странични стъкла на десни предна и задна врата и деформиране на същите, на таван, заден десен и ляв калник.

Образувано е досъдебно производство срещу водача на л.а. „Шкода“ за извършено престъпление по чл. 343, ал.1, б.„а“, вр. чл. 342, ал.1 НК, като с постановление от 04.07.2022г. наказателното производство е прекратено на основание чл. 243, ал.1, т.1, вр. чл. 24, ал.1, т. 9 НПК поради направено искане от пострадалия Я. П. за прекратяване на производството.

За механизма на настъпване на ПТП по делото е прието заключение по САТЕ, което съдът кредитира като компетентно и обективно дадено. От заключението се установява механизмът на настъпване на ПТП, както следва: л. а. „Шкода“ се движи по платното за движение на ул. „Невяста“ в гр. С., от изток на запад, със скорост около 86 км/ч в най-дясната част от платното, а л.а. „Ауди“ се движи в противоположна посока в дясната пътна лента. Водачът на л.а. „Шкода“ след натискане на спирачки поднася наляво и навлиза в лентата за насрещно движение, като настъпва удар между дясната странична част на л.а. „Шкода“ и челната част на л.а. „Ауди“. ПТП-то е настъпило в светлата част на деня и пряката видимост за водачите е над 100 метра.

При горните обстоятелства, съдът намира, че процесното произшествие е резултат от виновното и противоправно поведение на водача на л. а. „Шкода“- Кристиан Косов. Съгласно чл. 20, ал. 1 и ал. 2 от ЗДвП водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват, като при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоя.ето на пътя и др. В случая водачът на л. а. „Шкода“, в нарушение на горепосочените разпоредби, се е движел с несъобразена скорост, довело до загуба на контрол над автомобила, поднасяне на същия и навлизане в насрещната лента за движение, където се е движел л. а. „Ауди“ и е настъпил удар между двете моторни превозни средства. Водачът на л. а. „Шкода“ се е движил и с над максимално разрешената скорост, доколкото ПТП е настъпило в рамките на населено място, където ограничението е 50 км/ч, а според експертното заключение неговата скорост непосредствено преди настъпване на ПТП е била около 86 км/ч.

Противно на изложеното от ответното дружество, съдът не приема за доказано, че ищецът също е проявил противоправно поведение и има вина за настъпване на ПТП. По делото няма събрани доказателства ищецът да се е движил с несъобразена с пътните условия скорост или да е проявил друго незаконосъобразно поведение, което да е довело като резултат до настъпване на процесното ПТП. Напротив, ищецът се е движел в своята пътна лента,

когато в него се е ударил л. а. „Шкода“. Видно от материалите по досъдебното производство, което е изискано и приобщено към настоящото производство, както и от експертното заключение по САТЕ, водачът на л. а. „Шкода“ в нарушение на ЗДв.П и ППЗДв.П е преминал непрекъснатата разделителна линия между двете платна за движение и е навлязъл в платното за движение на л. а. „Ауди“. Единствената причина за реализиране на ПТП е поведението на водача на л. а. „Шкода“, като ударът е можело да бъде избегнат, ако последният не се бе отклонил от движението по своята лента.

Опасността за водача на л. а. „Ауди“ е настъпила в момента, в който л. а. „Шкода“ е поднесъл и е навлязъл в насрещната пътна лента, като за ищеца не е съществувала техническа възможност за избягване на удара според приетото по делото заключение по САТЕ. Вещото лице посочва, че в конкретната пътна обстановка опасната зона на спиране е била около 34 метра при скорост 50 км/ч, а отстоя.ето на л. а. „Шкода“ при поднасянето е 10,79 м., предвид което ударът е бил неизбежен.

С оглед изложеното, съдът приема, че единствено противоправното и виновното поведение на водача на л. а. „Шкода“ е причина за настъпване на процесното ПТП.

По делото е проведено пълно доказване, че в резултат от процесното ПТП ищецът е претърпял неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания и стрес, безсъние и страх от шофиране. Според приетото заключение по СМЕ, изготвено въз основа на събраните материали, включително съдебно-медицинско удостоверение от извършен на 27.10.2020г. преглед на ищеца в съдебномед. кабинет в гр. С., са установени у ищеца болезненост на паравертебралната мускулатура на шията и горната част на гърба, по-изразена от ляво. По предната повърхност на гърдите от ляво надолу косо до средата на гръдната кост има лентовидно мораво-кафеникаво кръвонасядане с леко зеленикава периферия с обща площ 21-22 на около 4,5 - 5 см. Меките тъкани на двете гривнени области са оточни, с ограничени движения поради болковия синдром. По предно външната повърхност на л. гривнена става има обширно изгаряне от първа към втора степен с охлузване по периферията, покрито с кафеникава коричка и общи размери 4/3,5 см. Според вещото лице, получените увреждания на ищеца са причинени при станалото на 24.10.2020г. ПТП. Изгарянето с охлузването на л. гривнена област може да се получи при въздействие от въздушната възглавница. В заключението е посочено, че ищецът е получил следните увреждания: контузия на шията и долната част на гърба с навяхване на шията, контузия на гръдния кош с лентовидно кръвонасядане на гърдите от ляво, контузия на двете гривнени стави с изгаряне на л. гривнена става първа, втора степен. Периодът на възстановяване след тези наранявания е 30 дни, като в първите 15-20 дни са били по-интензивни. Уврежданията са причинили на пострадалия временно разстройство на здравето, неопасно за живота.

За изясняване състоя.ето на ищеца след инцидента, по делото са събрани и гласни доказателства посредством разпит на свидетелите Т. Д. и К. М.. Св. Д. посочва, че след процесното ПТП ищецът бил стресиран, уплашен, изолирал се, виждали се по-рядко и се страхувал и отказвал да шофира за

период от половин година. От показанията на св. М. се установява, че ищецът след инцидента бил напрегнат, тревожен, нямал желание да шофира и само се возил, като това състояние продължило до 10 месеца.

При горните обстоятелства, съдът приема за доказано, че ищецът е претърпял неимуществени вреди в резултат от процесното ПТП, изразяващи се в болки, страдания и негативни емоционални преживявания като стрес, тревожност, безпокойство, страх от шофиране и др. От това следва, че е налице фактическият състав на деликта по чл. 45 ЗЗД, доколкото се установява противоправно поведение и намиращи се в причинно-следствена връзка с него вреди. По делото не е спорно, че към датата на ПТП ответното дружество е застраховател по задължителна застраховка „ГО на автомобилистите“, сключена за л.а. „Шкода“, поради което отговаря за настъпилите увреждания, причинени виновно от неговия водач. Ето защо са налице предпоставките за ангажиране гаранционно-обезпечителната на застрахователя.

Съгласно чл. 52 ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Съгласно разясненията, дадени в ППВС № 4/1968г., понятието "справедливост" не е абстрактно, а е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне размера на обезщетението. В мотивите към решенията съдилищата трябва да посочват конкретно тези обстоятелства, както и значението им за размера на неимуществените вреди. В практиката на ВКС е разяснено, че въпреки липсата на възможност за съпоставяне на претърпените негативни изживявания и паричната престация, законодателят е дал възможност на увредения да претендира парично обезщетение за неимуществени вреди, като е предоставил на съда да прецени във всеки конкретен случай какъв е справедливият размер на това обезщетение. Няма съмнение, че при увреждане на неимуществени права, блага или правнозащитими интереси се накърняват моралните и нравствените ценности у личността, както и социалното ѝ общуване. Целта на обезщетението обаче е не да се поправят вредите, което е невъзможно, а да се възстанови психическото равновесие на пострадалото лице, да се компенсират отрицателните, неприятните емоции. Във формираната по реда на чл.290 ГПК практика по приложението на чл. 52 ЗЗД - решение № 749/05.12.2008 г. по т. д. № 387/2008 г. на II т.о, решение № 66/03.07.2012 г. по т. д. № 611/2011 г. на II т. о., решение № 83/06.07.2009 г. по т. д. № 795/2008 г. на II т. о., решение № 1/26.03.2012 г. по т. д. № 299/2011 г. на II т. о., решение № 95/24.10.2012 г. по т. д. № 916/2011 г. на I т. о. и др., е възприето и становището, че удовлетворяването на изискването за справедливост по чл.52 ЗЗД налага при определяне на размера на обезщетенията за неимуществени вреди да се отчита и обществено - икономическата конюнктура в страната **към момента на увреждането**, чиито промени намират отражение в нарастващите нива на застрахователно покритие по задължителната застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ съгл. чл.266 КЗ във вр. с § 27 ПЗР на КЗ.

При съобразяване на горните разяснения, за определяне на

справедливия размер на дължимото компенсаторно обезщетение, настоящият съдебен състав съобразява възрастта на ищеца към датата на ПТП /35г./, липсата на трайни и съществени физически увреждания на здравето му в резултат от инцидента /доказани само навяхване, кръвонасядане, охлузване и изгаряне от първа до втора степен в размер 4/3,5 см, които обаче не са наложили хоспитализирането му/, липсата на счупвания и други травми, които да са възпрепятствали движението на ищеца в определен период от време. Не се установява за лечението на травмите да е било необходима употребата на лекарствени средства. Според експертното заключение по медицинската експертиза периодът на възстановяване е до 30 дни, т.е. сравнително кратък период, като в резултат от ПТП не е била налице пряка опасност за живота или здравето на ищеца, като състоя.ето му се определя като временно разстроено, без опасност за живота, видно от СМУ. Съдът следва да вземе предвид и издадения на ищеца болничен лист /приложен към материалите по досъдебното производство/ за временна неработоспособност за период от 10 дни след инцидента, а именно 27.10.2020г.-05.11.2020г., поради контузия на гръдния кош. За определяне размера на обезщетението следва да се вземе предвид и психо-емоционалното състоя.е на ищеца, като съдът намира, че по делото са доказани негативни емоционални преживявания като стрес, тревожност, безпокойство, страх от шофиране и др. за период от около 6 месеца с оглед свидетелските показания.

При определяне на дължимото обезщетение следва да бъдат съобразени и обществено – икономическите процеси в страната **към момента на увреждането (24.10.2020г.)**. Следва да се отбележи, че към този момент в страната не се наблюдаваха инфлационни процеси, а МРЗ бе в размер от 610 лв.

При съобразяване на всичко гореизложено, настоящият съдебен състав приема, че справедливото обезщетение, което е в състоя.е да компенсира претърпените неимуществени увреждания, следва да бъде определено на 7000лв.

Ответникът е навел възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищеца, което се явява неоснователно. В Решение № 92/24.07.2013г. по т. д. № 540/2012г. на ВКС е разяснено, че за да е налице съпричиняване по смисъла на закона, пострадалият трябва обективно да е допринесъл за вредоносния резултат, създавайки условия или улеснявайки с поведението си неговото настъпване, независимо дали е действал виновно. Приложението на посоченото правило е обусловено от наличието на причинна връзка между поведението на пострадалия, с което обективно е създал предпоставки или възможности за настъпване на увреждането, т. е. в хипотеза, когато е налице причинна връзка между действията или бездействията на пострадалия и вредоносния резултат. В този смисъл е и задължителната съдебна практика - т. 7 на ППВС № 17/63г. Съобразно трайно установената практика на ВС и ВКС, съпричиняването има обективен характер и принос по смисъла на чл. 51, ал. 2 ЗЗД е налице, когато с поведението си пострадалият е създал предпоставки за осъществяване на деликта и за настъпване на вредите или е улеснил механизма на увреждането,

предизвиквайки по този начин и самите вреди, независимо дали е действал или бездействал виновно. В цитираното ППВС основният акцент в т. 7 е върху предпоставките за намаляване на обезщетението за вреди от непозволено увреждане, а те са две - допринасяне от страна на увредения за тяхното настъпване и пряката причинна връзка между това поведение на пострадалия и настъпилия вредоносен резултат.

В случая, съдът намира, че не е налице съпричиняване от страна на ищеца. Както бе посочено, по делото не са налице доказателства същият да се е движил с несъобразена с пътните условия скорост или да е извършил други нарушения на закона при управлението на автомобила. По отношение на обезопасителния колан, от заключението по СМЕ категорично се установява, че към момента на инцидента ищецът е бил с предпазен колан, доколкото част от настъпилите увреждания (типичните лентовидни следи по гръдния кош) са именно от него. От това следва, че не е налице причинно-следствена връзка между поведението на ищеца и настъпването на вредоносния резултат. Липсва обективен принос, с който пострадалият да е създал предпоставки за осъществяване на деликта и настъпване на вредите или да е улеснил механизма на увреждането. Ето защо, възраженията за съпричиняване са неоснователни и определеното обезщетение не следва да бъде намалявано.

По изложените съображения, предявеният осъдителен иск се явява основателен до размер на сумата от 7000лв. и подлежи на отхвърляне за разликата до пълния предявен размер от 20000лв.

По разноските:

При този изход на спора, право на разноски имат ищецът и ответникът съразмерно на уважената и отхвърлената част от иска.

Ищецът е сторил и претендира разноски с представения списък по чл. 80 ГПК /л. 197/ в размер на 806лв. за държавна такса и 2000лв. за платено адв. възнаграждение. Насрещната страна е направила възражение за прекомерност на адв. хонорар, което е неоснователно, тъй като същият е под минималния размер по Наредба № 1/2004г. От общия размер на разноските - 2806лв., следва да му се присъдят 982,10лв.

Ответникът е доказал разноски в размер на 1100лв. депозити за експертизи и претендира юрк. възнаграждение, което съдът на основание чл. 78, ал.8 ГПК определя на 150лв. с оглед фактическата и правната сложност на делото, броя проведени открити съдебни заседания, материалния интерес и извършените процесуални действия. От общия размер на разноските – 1250лв., следва да му се присъдят 812,50лв.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 432 КЗ вр. чл. 45 ЗЗД /фирма/, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: /населено място/, **да заплати на Я. Г. П.,** ЕГН: *****, с адрес: /населено място/, сумата от

7000лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди вследствие на пътно-транспортно произшествие, настъпило на 24.10.2020г. в гр. С., причинено от виновното и противоправно поведение на водача на л. а. „Шкода” с рег. № *****, чиято отговорност е била обезпечена от ответника чрез сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 19.10.2022г. до окончателното плащане, както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **982,10лв.**, представляваща разноси по делото, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над уважения размер от **7000лв. до пълния предявен от 20 000лв.**

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК Я. Г. П., ЕГН: *****, с адрес: /населено място/, да заплати на /фирма/, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: /населено място/, сумата от **812,50лв.**, представляваща разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в **двуседмичен** срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____